

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Michala Mazance a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. J. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2019, sp. zn. OÚPSŘ 115/2019, čj. KULK 47135/2019, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 2. 4. 2020, čj. 59 A 99/2019-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) doručil Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále „krajský soud“). Tímto usnesením krajský soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na přerušení řízení.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč ji podává, proto jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 4. 2020, čj. 8 As 24/2020-27, vyzval k jejímu doplnění v zákonné lhůtě 1 měsíce tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu [§ 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“)], a uvede, co navrhuje (petit ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s.). Na to stěžovatel zareagoval tím, že požádal o ustanovení zástupce, neboť není schopen sám reagovat a kasační stížnost doplnit. Tomuto návrhu Nejvyšší správní soud nevyhověl a usnesením ze dne 29. 6. 2020, čj. 8 As 24/2020-20, jej zamítl. Dospěl totiž k závěru, že kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu v rozsahu výroku II. (zamítnutí návrhu na přerušení řízení) je nepřijatelná, a tudíž zjevně neúspěšná. Kasační stížnost směřující proti výroku I. (rozhodnutí o nepřiznání osvobození od soudních poplatků) je sice přípustná, avšak jedná se o věc, pro niž není povinné zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. vyžadováno, a i s ohledem na úroveň stěžovatelových podání a schopnosti formulovat žalobní námítky není tedy v jeho případě ustanovení zástupce nezbytně nutné k ochraně jeho práv. Nejvyšší správní soud zároveň tímto usnesením stěžovateli prodloužil lhůtu pro doplnění kasační stížnosti o 2 týdny od doručení označeného usnesení a opakovaně jej poučil o tom, že pokud kasační stížnost ve stanovené lhůtě nedoplní a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Usnesení o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti bylo stěžovateli doručeno 2. 7. 2020. Ke dni vydání tohoto usnesení však stěžovatel uloženou povinnost nesplnil a kasační stížnost nedoplnil.

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[5] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou nedoplnil ani ve lhůtě prodloužené soudem. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. srpna 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu